

ler skilsmisse, vedvarer kontrakterne. Kontrakternes indhold må imidlertid revideres med mellemrum, idet det ikke er muligt ved ægteskabets indgåelse at træffe aftaler, der kan gælde for alle familiesituationer og for alle ændringer, der isvrigt vil indtræde igennem et ægteskab. Dansk Kvindesamfund foreslår derfor, at ægteskabskontrakter skal revideres, f. eks. hvert 10. år, og indenfor disse perioder desuden, når ægtefællerne er enige derom. Det er Dansk Kvindesamfunds opfattelse, at sådanne individuelt udbyggede standardkontrakter vil kunne få overordentlig stor betydning. Kendskabet til lovgivningens bestemmelser om ægteskabet vil kunne hindre mange overgreb i familieforholdene. Også fremhævelsen af begge parter økonomiske og arbejdsmæssige forpligtigelser vil kunne få betydning for mange ægteskaber.

I punkt 5. Registreringsmyndighed er indføjet et nyt afsnit: Fornyelse af ægteskabskontrakterne efter 10 års forløb eller isvrigt, når parterne ønsker det, finder også sted ved amtsægteskabskontorerne. Disse kontorer skal desuden virke som rådgivende og vejledende organ for ægtefæller, der måtte ønske råd eller vejledning.

I punkt 6: Separation og skilsmisse og punkt 7: Mægling samt punkt 8: Forældremyndighed er der ingen ændringer.

I punkt 9: Underholdsbidrag er indføjet: I de ægteskaber, hvor en af parterne opgiver erhvervsarbejde for kortere eller længere tid, kan det imidlertid være rimeligt, at den hjemmegående sikres i tilfælde af separation eller skilsmisse. En sådan sikring vil i. eks. kunne opnås ved, at der i ægteskabskontrakterne indføjes bestemmelser om underholdsbidrag eller ved, at der overføres midler fra den erhvervende til den hjemmegående.

Punkt 10. Ikrafttræden er nyt: Dansk Kvindesamfunds forslag om ægteskabskontrakter m.v. bør alene få virkning for de ægteskaber, der indgås efter en eventuel vedtagelse af sådanne bestemmelser.

RITA KNUDSEN pointerede, at der ville blive en meget lang overgangstid efter lovens ikrafttræden. GRETHE FENGER MØLLER mente, at 10 år var for lang tid mellem revision af kontrakten og spurgte, om der ikke i kontrakten burde stå noget om forældremyndighed. RITA KNUDSEN mente ikke, at dette kunne aftales i forvejen. GRETHE FENGER MØLLER kom også ind på opsigelse af kontrakten, og RITA KNUDSEN svarede, at det, selv om det var anført under misligholdelse, må uddybes med hvem der misligholder og hvem der kan have kontrakten, der må således anføres, at det er den krænkede part, der kan have kontrakten og at misligholdelsen må være væsentlig. GERTRUD LUND ANDERSEN mente, det rent administrativt vil være svært at se på, om misligholdelsen var væsentlig - GRETHE FENGER MØLLER mente ikke, det vil være større arbejde.

EVA WOHLERT troede ikke, at der var mange, der ville komme med individuelle ønsker, de fleste ville bruge standardkontrakten. RITA KNUDSEN mente, at ægteskabskontorerne skulle vejlede om de individuelle ting i kontrakten, og KIRSTEN STAHLSCMIDT regnede